

De oudtestamentische Jubal is nu voor Jack Poels van Rowwen Hèze geen onbekende meer.

POP • HERMAN VEENHOF BEELD ROY WANDERS

Genesis 4:21 en de gitaar van Gretsch

Jack Poels (60) is zanger en tekstschrijver van twee Limburgse bands, Rowwen Hèze en Herberg de Troost. 'Het is geen tegenstelling; ik ben van het harmoniemodel.'

We spreken Poels in de vernieuwde schouwburg van Venray. Hij zit midden in een carnavalsprogramma dat 'Drei kier Alaaf' heet en in trots dialect echt iets door en voor Limburgers is. Het is een bonte avond waarin met het trefwoord 'kritiek' de draak wordt gestoken met gemeentebesturen, huwelijk en uitdijende mannenlijven.

Er is een fanfare in zakformaat, de bandleiden verkleden zich even als de wegbezuinigde dansmariekes en de lokale Raad van Elf wiegt mee op de feestmuziek, die varieert van polka en hoempa tot dixieland, 'Tex-Mex' en zelfs een vleugje joodse klezmer in 'Van drinken krijg je dorst'.

Heibloem

Maar de band heeft een andere kant. Rowwen Hèze-boegbeelden Jack Poels en Tren van Enckevort maakten al vanaf de start, 33 jaar geleden, ook weemoedige liedjes en teksten die tot nadenken stemden. Sinds een jaar of negen spelen ze met twee muzikanten zelfs ook in een heel ander bandje, Herberg de Troost. 'Rowwen Hèze is de snelweg en Herberg de Troost de afslag, onze toeristische route', zegt Poels, die bij een eerste ontmoeting een beminlijk mens en aanstekelijk enthousiast verteller blijkt. 'Het begon in 2009, toen *Dagblad de Limburger* eens per twee weken een column van mij plaatste. Die schreef ik als vanzelf in de metriek van een songtekst. Normaal werk ik vaak vanuit muziek naar een tekst, nu andersom; verfrissend.

Herberg de Troost bestond ooit echt. Het was een uitspanning in Heibloem waarvan de eigenaar Troost heette. Als jongen kwam ik daar

Jack Poels

weleens met ons gezin. De naam is nu voor ons een symbool van je prettig voelen met vrienden en familie en op verhaal komen.' Voor Heibloem geldt dat niet. Het dorp draagt een geheim met zich mee. Wie vermoordde de elfjarige Nicky Verstappen? De jongen werd daags na een kampeeruitje gevonden. In 2003 verscheen op de Rowwen Hèze-cd *Dageraad* het liedje 'Vlinder', dat compassie uitstraalt, maar ook om verantwoording roept.

lucht

De vierde plaat van Herberg de Troost heet *Lichtblauwe lucht*. Het is letterlijk schilderen met woord en klank; in een videoclip wordt

dat geestig verbeeld. Weer zijn er trefwoorden, zoals 'vallen'. De term komt in verschillende songs voor als leerproces, als angst en werkwoord van de volmaakte liefde; dan val je pas echt voor iemand. Veel songs refereren ook aan herwaardering, thuiskomen, het goede van vroeger combineren met het aangename van nu.

'Droomgitaar' gaat over het verjaardagscadeau dat Poels zichzelf deed: een Gretsch-gitaar die net als hij zestig jaar oud is. Opeens gaat het over het rooms-katholieke Limburg van zijn jeugd. Hij had nooit de behoefte 'af te rekenen' met het geloof dat iedereen toen beleed. 'Liefde en harmonie zijn belangrijk voor mij. En ook al is de kerk en de traditie ver weg, ik zeg niet dat

ik niet gelovig ben. De wereld is zo mooi, de mensen ook, dat kan geen toeval zijn. Daar is een kunstenaar aan te pas gekomen. Zo stel ik mij het liefste God voor, als die er is.'

Jubal

God en gitaar zijn geen vijanden van elkaar. Als Genesis 4:21 ter sprake komt, over Jubal, de 'vader van de instrumentenmakers', noteert Poels de tekst prompt in zijn mobiele telefoon; die wordt na soundcheck en optreden vast opgezocht. 'Ik google altijd alles, het is mijn begin van de dag.'

De rustige nummers van Rowwen Hèze en Herberg de Troost staan hoog in de uitvaarthitparades van Limburg. 'November', 'Vur altied is vorbeej', 'Twieje wurd', 'De Peel in brand' en 'De neus omhoog'. Zonder dat te willen misbruiken, voorzien de heren in de leemte die het niet meer rijke Roomse leven achterliet.

In 2014 maakte Rowwen Hèze de muziek voor de film *Hemel op Aarde*. De teksten daarvan waren veel milder over geloof dan de inhoud van de rolprent. 'Dat klopt', zegt Poels. 'Regisseur Pieter Kuijpers, die ook *Van God los* en *Riphagen* maakte, bedoelde een harde film. Als ik daar nog scherpere teksten overheen gooi, doe je de geschiedenis, maar ook geloof en kerk onrecht. Onze zachtheid was een tegenkleur; ik heb zelf helemaal geen behoefte af te geven op het geloof, of vroeger.' ■

Lichtblauwe lucht

HERBERG DE TROOST.

- + fijn rustig
- + schilderen met woord en klank

POP • HERMAN VEENHOF

The Laughing Apple
CAT STEVENS/YUSUF.
DECCA/UNIVERSAL MUSIC

Cat Stevens is een Britse zanger, erg populair in de jaren zeventig. Hij kon niet goed tegen die bekendheid, had ernstige longproblemen en bekeerde zich in de jaren negentig tot de islam. Dat ging aanvankelijk gepaard met rechtzinnigheid, hoewel hij geweld altijd afwees. Nu gebruikt hij weer zijn oude artiestennaam en speelt ook oudere nummers. Maar deze plaat is gloednieuw en bevat een aantal ijzersterke songs. De tekst is enerzijds somber, want niet veel mensen gaan mee met zijn overtuigingen, maar ook hoopvol. De natuur, kinderen en dat wat hij als 'God' ziet, vormen genoeg overlevingspakket, mooi verwoord en gezongen, met een Arabisch

strijkje, in 'See What Love Did To Me'. Mooi is ook de opener 'Blackness Of The Night'. Het is de moeite waard om op YouTube rond te snuffelen en de cd met bijbehorend boekje goed te bekijken. Cat Stevens tekent zijn songs prachtig uit. Het titelnummer was oorspronkelijk een b-kantje van een single uit 1967. Na een halve eeuw is ook die cirkel rond, onderstreept door de hernieuwde samenwerking met twee mensen die zijn eerste plaat deden: producer Paul Samwell-Smith en gitarist Alun Davies.

- + serieuze boodschap
- + redelijke man en echt goede muziek

Between Two Shores
GLEN HANSARD.
PLATEAU RECORDS

Beïnvloed door met name Van Morrison, bracht de 47-jarige Ierse singer-songwriter Glen Hansard al drie soloplaten uit, waaronder het net verschenen werk *Between Two Shores*. En om maar meteen met de deur in huis te vallen: Hansard is een geweldenaar. De blues- en folkzanger (in de breedste zin van het woord) vergaarde al goede bekendheid met (rock) bands als The Swell Season, The Frames en The Cuckoo Sale, maar doet het als soloartiest zeker niet minder; hij heeft de smaak te pakken. Op *Between Two Shores* is weinig plaats voor rock, maar des te meer komen genres als soul, blues, jazz en americana naar voren – mede dankzij het subtiele en sfeerverhogende gebruik van gita-

ren, synthesizers en blazers. Zet daaronder Hansards rauwe en breekbare stem en je hebt een prachtig geheel van up-tempo en rust te pakken. De nummers 'Roll on Slow' en 'Wheels on Fire' zijn de meest energieke, 'Wreckless heart' en 'One Of Us Will Lose' zijn de meest gevoelige. Dit album van Glen Hansard verbleekt geen moment en is een geheel, mede dankzij de fantastische muzikale begeleiding.

- + fijne soul- en bluesinvloeden
- + Hansard heeft een doorleefde stem
- + prima muzikale begeleiding

AMERICANA • HARM BOSMA